

- pronunțarea cu titlu definitiv asupra cauzei și respingerea acțiunii ca neîntemeiată;
- obligarea reclamantei din acțiunea principală la plata cheltuielilor de judecată aferente atât procedurii de recurs, cât și procedurii în primă instanță în cauza T-196/02.

Motivele și principalele argumente

Tribunalul de Primă Instanță ar fi săvârșit o eroare prin faptul că a apreciat că posibilitatea de a adopta o decizie pe baza informațiilor disponibile nu ar putea fi utilizată pentru determinarea beneficiarului efectiv al ajutorului. Determinarea beneficiarului efectiv ar fi în mod regulat un element component al deciziilor Comisiei care impun restituirea unor ajutoare ilegale. Această determinare ar fi într-adevăr indispensabilă pentru a garanta o restituire eficientă a ajutorului ilegal. Prin urmare, excluderea posibilității de a determina beneficiarul efectiv al ajutorului pe baza informațiilor disponibile nu ar fi conformă cu articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999.

În al doilea rând, Tribunalul a fi apreciat în mod greșit că decizia Comisiei s-ar baza pe o simplă ipoteză care nu ar satisface cerințele unei decizii adoptate pe baza informațiilor disponibile. Pe de o parte, nu ar fi necesară o certitudine absolută în cazul unei decizii adoptate pe baza informațiilor disponibile. Pe de altă parte, decizia Comisiei s-ar fi bazat pe informații referitoare la cheltuielile de dezvoltare a know-how-ului comunicate de administratorul judiciar al SKL-M. În consecință, Comisia ar fi avut la dispoziție elemente suficiente care să îi permită să concluzioneze că transferul know-how-ului către MTU ar reprezenta un avantaj pentru această întreprindere.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Korkein hallinto-oikeus (Finlanda) la 23 noiembrie 2007

— A

(Cauza C-523/07)

(2008/C 22/63)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Korkein hallinto-oikeus

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: A

Întrebările preliminare

- 1) a) Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 ⁽¹⁾ al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000 (regulamentul Bruxelles IIa) este aplicabil în ceea ce privește executarea, în toate elementele sale, a unei hotărâri judecătorești precum cea din speță, care dispune luarea în îngrijire imediată și plasarea unui copil în afara familiei de origine, într-o familie substitutivă, atunci când această hotărâre are forma unei hotărâri unice adoptate conform normelor de drept public privind protecția copilului?
 - b) sau în caz contrar, regulamentul se aplică, având în vedere articolul 1 alineatul (2) litera (d), numai părții din hotărâre care privește plasarea în afara familiei de origine, într-o familie substitutivă?
- 2) În ce mod trebuie interpretată, în dreptul comunitar, noțiunea de „reședință obișnuită” avută în vedere în articolul 8 alineatul (1) din regulamentul, precum și în articolul 13 alineatul (1), care are legătură cu acesta, în special în ceea ce privește situația în care copilul are reședința permanentă într-un stat membru, dar stă într-un alt stat membru unde nu are o locuință stabilă?
- 3) a) Dacă se consideră că reședința obișnuită a copilului nu se află în celălalt stat membru, în ce condiții o măsură asiguratorie urgentă (o măsură de luare în îngrijire) poate fi totuși adoptată în temeiul articolului 20 alineatul (1) din regulamentul, în acel stat membru?
 - b) Măsurile asiguratorii prevăzute în articolul 20 alineatul (1) din regulamentul reprezintă numai măsuri care pot fi puse în aplicare în conformitate cu dreptul național, iar prevederile dreptului național privind măsurile respective au forță obligatorie la aplicarea articolului menționat?
 - c) Ca urmare a aplicării măsurii asiguratorii, cauza trebuie trimisă din oficiu unei instanțe din statul membru competent?
- 4) În cazul în care instanța unui stat membru nu are nicio competență în acest sens, acțiunea trebuie respinsă ca inadmisibilă sau cauza trebuie trimisă instanței dintr-un alt stat membru?

⁽¹⁾ JO L 338, 23 decembrie 2003, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 183.